

Πατριάρχης Ιεροσολύμων: Έκκληση για την παύση των εχθροπραξιών στη Γάζα, όλη την Αγία Γη και την Μέση Ανατολή - Το μήνυμα για το Άγιον Πάσχα 2024

[/ Γενικά Θέματα](#) / [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#)

Ο Μακαριώτατος [Πατριάρχης Ιεροσολύμων](#) κ.κ. Θεόφιλος στο μήνυμά του για το Άγιον Πάσχα 2024, απευθύνει έκκληση για την παύση των εχθροπραξιών στη Γάζα, όλη την Αγία Γη και την Μέση Ανατολή, για την ενότητα των Ορθοδόξων Εκκλησιών και για επικράτηση της ειρήνης.

“Το έργο του τούτου της καταλλαγής επιτελεί το Σώμα Αυτού, η Εκκλησία, διά μέσου των αιώνων ανά τον κόσμο, η των Ιεροσολύμων δε Εκκλησία, η Μητήρ των Εκκλησιών, «η δεξαμένη πρώτη άφεισιν αμαρτιών διά της Αναστάσεως», επιτελεί τούτο εις τους τόπους της επί γης κατά σάρκα εμφανείας Αυτού. Εις αυτούς ευαγγελίζεται ειρήνην τοις μακράν και ειρήνην τοις εγγύς και μάλιστα εις τους

δυσχειμέρους τούτους καιρούς του μαινομένου εν τω κόσμω πολέμου και λυμαιομένου ανηλεώς ουχί μόνον περιουσίας και κατοικίας αλλά και ανθρωπίνας ζωάς“, υπογραμμίζει και προσθέτει:

“Από των τόπων τούτων και δη από του Παναγίου και Ζωοδόχου Τάφου, εξ ου ανέτειλε το φως της ζωής και εν ω τελείται η Πασχάλιος Αναστάσιμος Θεία Λειτουργία, απευθύνει έκκλησιν υπέρ παύσεως πάσης εχθροπραξίας πρωτίστως εις την Γάζαν, όλην την Άγίαν Γην και την Μέσην Ανατολήν. Έκκλησιν απευθύνει ωσαύτως υπέρ της ενότητος των Ορθοδόξων Εκκλησιών εν τω συνδέσμω της ειρήνης και υπέρ ενοποιού μαρτυρίας αυτής εις τον εναγωνίως αναμένοντα ταύτην δεινοπαθούντα κόσμον“.

“Ουχ ήκιστα εις το ποιμνιον αυτής εις πάσαν την κανονικήν δικαιοδοσίαν αυτής, Ισραήλ, Ιορδανίαν, Παλαιστινιακόν κράτος, Κατάρ και όπου γης και εις τους ευλαβείς προσκυνητάς, απευθύνει τον Πασχάλιον χαιρετισμόν «Χριστός ανέστη» και τον θριαμβευτικόν λόγον του Σωτήρος, «θαρσείτε, εγώ νενίκηκα τον κόσμον», (Ιω. 16, 33)“, επισημαίνει.

Ολόκληρο το μήνυμα του Πατριάρχη Ιεροσολύμων:

Έλέω Θεοῦ Πατριάρχης τῆς Ἁγίας Πόλεως Ἱερουσαλήμ
καί πάσης Παλαιστίνης
παντί τῷ πληρώματι τῆς Ἐκκλησίας, χάριν καί ἔλεος καί εἰρήνην
ἀπό τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου
τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ.

Πανηγύρεως ἡμέρα τῇ Ἐγέρσει Χριστοῦ, Θάνατος φρουδος ὤφθη, Ζωῆς ἀνέτειλεν αὐγή. Ὁ Ἀδάμ ἐξαναστάς χορεύει χαρᾶ, Διό ἀλαλάξωμεν ἐπινίκιον ἄδοντες. (τροπάριον α' ὠδῆς κανόνος Κυριακῆς Σταυροπροσκυνήσεως).

Εὐαγγέλια χαρᾶς ἀνεκλαλήτου ἀναγγέλλει σήμερον εἰς τόν κόσμον ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία. Διαλαλεῖ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς τήν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν τοῦ Ἰδρυτοῦ αὐτῆς καί Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Ναζαρηνοῦ, τοῦ Ἐσταυρωμένου. Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καί Μαρίας τῆς Παρθένου Ἐνανθρωπήσαντος, κατά σάρκα Τεχθέντος καί ἐπί γῆς ὀφθέντος. Τοῦ προσλαβόντος τό ἀνθρώπινον φύραμα ἡμῶν καί ἐν μιᾷ τῇ ὑποστάσει, τῇ Θεανθρωπίνῃ, καί ἐν δύο ταῖς φύσεσι, τῇ Θεϊκῇ καί τῇ ἀνθρωπίνῃ,

συναναστραφέντος ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους.

Οὗτος ἐδίδαξεν ἡμᾶς ὁδούς μετανοίας, τρόπους ζωῆς εἰρήνης, ἀλληλεγγύης καί ἀγάπης, ἔτι καί πρὸς τούς ἐχθρούς. Ἐθεράπευσεν ἀσθενεῖς καί ἀνιάτους καί ἀνέστησε νεκρούς. Ἠγάπησεν ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους εἰς τέλος καί προσήνεγκεν Ἐαυτὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν εἰς θάνατον καί δὴ θάνατον σταυροῦ ἀτιμωτικοῦ. Ἐξέχεε τὸ Θεήρρυθον ἄχραντον Αὐτοῦ αἷμα ὑπὲρ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Προσήνεγκεν Ἐαυτὸν θυσίαν ζῶσαν, ἱλαστήριον καί εὐάρεστον τῷ Θεῷ. Σταυρωθεὶς ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καί ταφεὶς, ἐπορεύθη καί πρὸς τούς ἐν Ἄϊδη, πρὸς τούς ἀπ'αἰῶνος τεθνεῶτας καί κεκρατημένους ὑπὸ τοῦ διαβόλου. Συμπεριέλαβε καί τούτους εἰς τὸ σωτήριον λυτρωτικὸν ἔργον Αὐτοῦ, «τό ὅποιον εἶχε δώσει εἰς Αὐτόν ὁ Πατήρ, ἵνα τελέσῃ» (Ἰω. 17, 4).

Τούτους «προλαβὼν, ὁ οἰκονομῖα Θεϊκῆ ἀποκεφαλισθεὶς Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, εἶχε προετοιμάσει διὰ τὴν μετάνοιαν». Εἰς τούτους ἐκήρυξε καί ὁ κατελθὼν καί τριημερεύσας εἰς τὸν Ἄϊδην Κύριος Ἰησοῦς Χριστός. Τούτους πιστεύσαντας ἐσύλησεν ἀπὸ τοῦ Ἄϊδου, ἀπήλλαξεν αὐτούς τῆς βασάνου τῆς αἰωνίου κολάσεως. Συγκαταβαίνων αὐτοῖς, ἀνέσυρε καί ἐχάρισεν εἰς αὐτούς ζωὴν τὴν αἰώνιον λέγων, «εἰσάγεσθε πάλιν εἰς τὸν Παράδεισον». Ἐν τῇ τελέσει τοῦ ἔργου τούτου ὁ Ἄϊδης οὐκ ἔσχεν ἐξουσίαν ἐπ' Αὐτοῦ. Δέν ἠδυνήθη νὰ κρατήσῃ Τοῦτον. Ὁ Ἄϊδης ἐνόμισεν ὅτι προσέλαβεν ἄνθρωπον καί συνέτυχε Θεῷ. Τῇ δυνάμει τοῦ Πατρὸς καί τῇ αὐτοφυεῖ Αὐτοῦ Θεϊκῆ δυνάμει Ἰησοῦς Χριστός ὁ Κύριος συνέτριψε μοχλοῦς αἰωνίου, συνέθλασε τὰ κλεῖθρα τοῦ θανάτου καί αὐτεξουσίως «ἀνέστη ἐκ νεκρῶν καί συνανέστησε τὸν Ἄδὰμ χειρὶ παντοδυνάμω».

Τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ, ἦτοι τὴν νίκην

Αὐτοῦ κατὰ τοῦ θανάτου, πανηγυρίζει ἡ Ἐκκλησία ἐν χαρᾷ ψάλλουσα: «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος ἡ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας Χριστέ ὁ Θεὸς καί τῶν θυρῶν κεκλεισμένων τοῖς μαθηταῖς ἐπέστης ἡ πάντων ἀνάστασις, πνεῦμα εὐθὲς δι'αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος». Τοῦτο τὸ Πνεῦμα, τὸ Πνεῦμα Αὐτοῦ τὸ Ἅγιον, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ἐνεκαίνισεν, ἦτοι μετέδωκεν «ἐμφυσῶν» «ὁ Χριστὸς εἰς τούς μαθητάς Αὐτοῦ τὴν πρώτην ἀπὸ τῆς Ἀναστάσεως ἡμέραν, λέγων, « λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον, ἂν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας ἀφέωνται αὐτοῖς», (Ἰω. 20, 22). Οὐχ ἦττον μετέδωκε καί καθ' ὅλας τὰς μεταναστασίμους Αὐτοῦ ἐμφανίσεις, «ἐν αἷς παρέστησεν Ἐαυτὸν ζῶντα ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς» (Πράξ. 1, 3), « ὅτε καί βλεπόντων αὐτῶν ἐπήρθη καί νεφέλη ὑπέλαβεν Αὐτόν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν» (Πράξ. 1, 9).

Ἀναληφθεὶς ἐνδόξως εἰς τούς οὐρανοὺς, καθίσας ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς καί « θεώσας τὸ πρόσλημμα», « δέν ἀφῆκε τούς μαθητάς Αὐτοῦ

ὄρφανούς», (Ίω. 14, 18), ἀλλά ἀπέστειλεν εἰς αὐτούς παρά τοῦ Πατρός, ὡς ἐπηγγείλατο, «Παράκλητον ἄλλον » (Ίω. 14,16), τό Πνεῦμα τῆς ἀληθείας. Τοῦτο ἀπέστειλεν «τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς ἐν ἤχῳ ὡσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας» καί «ἐν διαμεριζομέναις γλώσσαις ὡσεὶ πυρός, τό ὁποῖον ἐκάθισε ἐφ' ἓνα ἕκαστον αὐτῶν» (Πράξ. 2, 1- 3). Διά τούτου ἐφώτισε καί ἐνεδυνάμωσε αὐτούς καί ἀνέδειξε εἰς διαπρυσίους κήρυκας τοῦ Σταυροῦ καί τῆς Ἀναστάσεως Αὐτοῦ. «Τούς ἀλιεῖς ἀνέδειξε πανσόφους» καί διά τούτων «ἐσαγήνευσε τὴν οἰκουμένην». Διά τοῦ κηρύγματος αὐτῶν ἐνεφύτευσε εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἕως καί τὰς ἐσχατίας αὐτῆς τὴν Ἐκκλησίαν, τῆς ὁποίας ὡς ὑπέσχετο, « πύλαι Ἰδοῦ οὐ κατισχύσουσι», (Ματθ. 16,18).

Εἰς ταύτην, οὖσαν φανέρωσιν τῆς βασιλείας Του ἐπὶ τῆς γῆς , ἀνέθεσε τό ἔργον τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἦτοι τὴν διακονίαν τῆς καταλλαγῆς, τῆ εὐδοκίᾳ τοῦ Πατρός, καθ' ὅτι ὡς λέγει ὁ ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν, «Θεός ἦν ἐν Χριστῷ, κόσμον καταλλάσσων ἑαυτῷ». (Β' Κορ. 5, 19) « καί καθ' ὅτι ἐν Αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τό πλήρωμα τῆς Θεότητος σωματικῶς» (Κολ. 2,9).

Τό ἔργον τοῦτο τῆς καταλλαγῆς ἐπιτελεῖ τό Σῶμα Αὐτοῦ, ἡ Ἐκκλησία, διά μέσου τῶν αἰώνων ἀνά τόν κόσμον, ἡ τῶν Ἱεροσολύμων δέ Ἐκκλησία, ἡ Μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν, «ἡ δεξαμένη πρώτη ἄφεσιν ἁμαρτιῶν διά τῆς Ἀναστάσεως», ἐπιτελεῖ τοῦτο εἰς τούς τόπους τῆς ἐπὶ γῆς κατά σάρκα ἐμφανείας Αὐτοῦ. Εἰς αὐτούς εὐαγγελίζεται εἰρήνην τοῖς μακρὰν καί εἰρήνην τοῖς ἐγγύς καί μάλιστα εἰς τούς δυσχειμέρους τούτους καιρούς τοῦ μαινομένου ἐν τῷ κόσμῳ πολέμου καί λυμαιομένου ἀνηλεῶς οὐχὶ μόνον περιουσίας καί κατοικίας ἀλλὰ καί ἀνθρωπίνους ζωάς.

Ἀπό τῶν τόπων τούτων καί δὴ ἀπό τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου, ἐξ οὗ ἀνέτειλε τό φῶς τῆς ζωῆς καί ἐν ᾧ τελεῖται ἡ Πασχάλιος Ἀναστάσιμος Θεία Λειτουργία, ἀπευθύνει ἔκκλησιν ὑπὲρ παύσεως πάσης ἐχθροπραξίας πρωτίστως εἰς τὴν Γάζαν, ὅλην τὴν Ἁγίαν Γῆν καί τὴν Μέσην Ἀνατολήν. Ἐκκλησιν ἀπευθύνει ὡσαύτως ὑπὲρ τῆς ἐνότητος τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης καί ὑπὲρ ἐνοποιοῦ μαρτυρίας αὐτῆς εἰς τόν ἐναγωνίως ἀναμένοντα ταύτην δεινοπαθοῦντα κόσμον.

Οὐχ ἥκιστα εἰς τό ποιμνιον αὐτῆς εἰς πᾶσαν τὴν κανονικὴν δικαιοδοσίαν αὐτῆς, Ἰσραὴλ, Ἰορδανίαν, Παλαιστινιακόν κράτος, Κατάρ καί ὅπου γῆς καί εἰς τούς εὐλαβεῖς προσκυνητάς, ἀπευθύνει τόν Πασχάλιον χαιρετισμόν «Χριστός ἀνέστη» καί τόν θριαμβευτικόν λόγον τοῦ Σωτῆρος, «θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τόν κόσμον», (Ίω. 16, 33).

Ἐν τῇ Ἁγίᾳ Πόλει Ἱερουσαλήμ, ΠΑΣΧΑ 2024

Διάπυρος πρὸς Κύριον εὐχέτης,

ΘΕΟΦΙΛΟΣ Γ΄

Πατριάρχης Ἱεροσολύμων